

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Sora cea mai mică.

Sibiiu, 25 Iunie n.

Nu se realizează nici în măsură minimală speranțele mari, pe cari le-au legat puterile din tripla înțelegere de intrarea Italiei în războiu, alături cu ele. Se credea, că monarhia austro-ungară, atacată de Italiani, va trebui să aducă trupe numeroase în contra lor dela frontul dela răsărit, unde apoi tăvălucul rusesc va putea de nou să se rostogolească spre Carpați, și poate că și spre Berlin. Cât de mare a fost însă surprinderea tuturor, când au văzut, că Italianii sunt așteptați la granița de trupe numeroase, bine instruite, bine echipate și bine alimentate austro-ungare, iar nu de moșnegi, femei și copii, cum se vorbea în Italia. Se aștepta apoi, ca Italia să trimită ajutor însemnat antantei la Dardanele și să trimită ajutor mare și Francezilor, dar nici una nici alta nu poate să o facă Italia, ci deocamdată își bate capul cu năcazurile ei proprii, căci de patru săptămâni se află tot pe locurile pe cari a fost lăsată din partea trupelor noastre să-și posteze armata, nici un pas n'a putut să facă înainte, cu toate că la cei din antantă credința era, că cel mult în două-trei săptămâni trupele italiene vor intra triumfătoare în Viena și Regele Victor Emanuel se va putea preumbla de braț cu poetul D'Anuncio prin frumosul parc al Schönbunnului. Nu s'a ales nimica din toate acestea planuri. Numărul morților și al răniților, numărul schilodiților s'a înmulțit, cu material italian, iar situația a rămas cea veche: puterile centrale în favor și pe calea de a ajunge în curând la biruință finală.

În fața acestui rezultat negativ al primenirii de puteri, natural, că cei din tripla înțelegere au rămas deprimăți și desamăgiți. Mai ales în Franța e mare supărarea, că sora cea mijlocie, în care se pusesse toată speranța, n'a fost în stare să schimbe situația și să întoarcă roata norocului spre tripla antantă. Dar se crede acum în Franța, că aceea ce n'a putut să facă sora mijlocie, va putea face sora cea mai mică, sora dela Dunăre, căci Franța știe bine, că mai are o soră, pe România! E frumos dela ea că-și aduce aminte de sora cea mai mică, cel puțin atunci, când se află în strămtoare și ar avea mare necesitate de ajutorul ei. Căci atunci, când ea, sora cea mai mică, România, era în năcaz, când amica intimă de astăzi a Franciei, hrăpăreața Rusia, i-a răpit Basarabia, cea mai frumoasă și mai bogată parte a țării, Franța nu a prea cunoscut pe sora cea mai mică și nu i-a sărit întru ajutor, ca să o apere în contra celor ce atentau la viața ei. Unde a fost atunci Franța, sora cea mai mare? Tot acolo, unde ar fi și astăzi, dacă din întâmplare tăvălucul rusesc putea să se rostogolească, nu numai asupra Galiției și a Ungariei, ci eventual și asupra României, pentru a ajunge la Constantinopol: în a-

dorabilă nepăsare față de sora cea mai mică, pentru care Franța nu și-ar fi mișcat nici un deget, după cum nu și l'a mișcat nici la 1878. Ajutorul surorii celei mai mici ar fi însă dorit, binevenit, ba foarte mult așteptat din partea Franciei, în aceste zile critice, când armata rusască e bătută atât de rău!

Dar nu numai sora cea mai mare, ci și sora mijlocie, Italia, reclamă ajutorul României, și încă într'un mod foarte curios. Ea nu se roagă, nu se provoacă la sentimentele de afinitate, la originea latină, ci dăscălește, amenință și sparie, căutând să bage frică în ceice numai frica nu o cunosc. Astfel ziarul »Giornale d'Italia«, despre care se știe, că e organul de publicitate al domnului ministru de externe italian, Sonnino, scria nu de mult, că România ar trebui să fie mai modestă, să-și reducă pretensiunile și să și le formuleze astfel, ca să poată fi acceptate de puterile din împătrita înțelegere, pentru că ușor s'ar putea întâmpla, ca antanta să nu mai stee de vorbă cu România, ci să primească propunerile guvernului maghiar, cari tind la separațiunea Ungariei de Austria și la încheierea unei păci separate cu puterile aliate, în special cu Rusia, sub oarecari garanții acordate Slavilor, când apoi Românii vor fi sacrificați!

Pe lângă celelalte însușiri urâte pe cari le are, mai e și intrigantă sora cea mijlocie. Pentru că e curată scornitură, că guvernul ungar ar fi făcut cuiva propunere de a lega pace separată, fie cu Rusia, fie cu toate puterile antantei. Întâi Ungaria nu poate lega pace separată cu nime, pentru că nu e stat de tot independent, nu are armată proprie pe care se o poată trimite pe câmpul de războiu când vrea și se o poată revoca de acolo iarăși când vrea. Armata noastră e armată comună, care deodată va veni de pe câmpul de războiu acasă, după ce-și va termina acolo cu glorie misiunea. Dar chiar independentă de ar fi Ungaria, politicienii ei și conducătorii ei s'ar feri să cadă în cursă, pentru că cunosc și ei bine primejdia slavă, primejdia rusască. Mai ales n'ar putea să facă vreo înțelegere cu Rusia în scopul slăbirii ori nimicirii Românilor, pentru că dacă Rusia va putea cumva să înghiță pe Români, la proxima ocaziune îi va înghiți sigur și pe Maghiari, cari tot așa formează pedecă pentru închiegarea corpului mare slav, ca și Românii.

Dar scornitura nu pentru aceea e lansată din partea surorii mijlocii, ca să fie ademiniți cumva Maghiarii, ci pentru că să se bage frică și groază în cei din România, că dacă nu intră numai decât în rând cu puterile din împătrita înțelegere, noi, Românii din statul ungar, suntem perduți, pentru că vom fi dați fără crucea pe mâna Maghiarilor. Vor fi însă atât de cumiți frații nostri din România, ca să înțeleagă, că pentru noi nu au să-și facă nici o bătae de cap. Să nu se teamă, că s'ar putea întâmpla, ca noi să fim perduți, fie și în cazul dacă cu ade-

vărat am fi jertfiți și dați pe mâna Ungurilor. Dar până acuma nu tot Ungurii ne-au stăpânit? Și întrucât au putut să ne nimicească? Am dat înainte, — adevărat, că nu în măsura în care s'ar fi putut, — dar totuși înainte am mers, nu îndărăt! Nici un suflor românesc dela noi n'a fost maghiarizat până acuma și nu va fi maghiarizat nici în viitor. Și să nu uităm, că în trecut raporturile erau încordate între noi și Unguri, în urma neîncrederii cu care ne purtam unii față de alții, o neîncredere, care acuma, după probele date despre cea mai curată iubire de patrie, va trebui să dispară și să facă posibilă apropierea și înțelegerea de mult dorită, pentru o împreună lucrare în viitor, spre binele și fericirea patriei și a tuturor popoarelor ei.

Sora cea mai mică va ști ce are să facă în aceste zile grele și de grea cercare, pentru că interesele ei proprii să fie apărate și promovate, și conform intereselor ei își va croi atitudinea și în viitor, ca în trecut. Nici sora cea mijlocie, cu amenințările și cu intimidările ei, și nici sora cea mai mare, cu apelarea la sentimentele de afinitate, nu o va face să-și croiască o altă cale, decât aceea pe care poate să-și asigure și mărească vaza și independența. Dacă se va cere, și când se va cere, sigur că și sora cea mai mică va aduce jertfe, va sângera și armata ei, dar pentru vaza, gloria și mărirea proprie, pentru interesele ei, nu pentru ale altora.

Pentru pace. Duminecă s'au ținut în București, după cum cetim în ziarele budapestane, trei întruniri mari publice: a muncitorilor (comercianți și industriași), a ligei populare și a social-democraților. În toate trei a fost înfierată cu multă energie atitudinea acelora, cari vreau să bage țara în războiu cu orice preț, și s'a votat încredere guvernului.

Bulgaria rămâne neutrală. Se pare, că guvernul bulgar a luat hotărâre definitivă de a rămâne în neutralitate până la încheierea războiului. Se înțelege bine la Sofia, că aspirațiunile Bulgariei nu pot fi realizate decât numai cu ajutorul puterilor centrale, în prima linie cu al Germaniei, deci orice cochetare cu puterile din împătrita înțelegere ar putea se fie numai fatală pentru Bulgaria. În consecvență noile propuneri făcute guvernului bulgar din partea antantei au fost respinse, ca neacceptabile. Dar nu numai Bulgaria oficială înclină spre dubla alianță, ci și Bulgaria neoficială, țara întreagă, ceea ce se vede din faptul, că liga națională din Sofia a adresat în zilele trecute un manifest țării, în care se spune, că poporul bulgar e dator să declare în fața insistențelor puse din partea puterilor din antantă, că liii Bulgariei sunt gata să-și jertfească viața pentru patria lor și pentru conaționalii din Macedonia, nu însă pentru interese străine!.. Câtă deosebire între liga națională din Sofia și liga națională și acțiunea națională din București! Aceste două și-ar fi băgat demult țara în foc, pentru interese străine, dacă nu s'ar fi aflat oameni cumiți la conducere. Liga națională din Sofia e condusă de cel mai curat patriotism și naționalism, pecând asociațiile naționale din București profesază patriotismul și naționalismul dictat de interesele altora.

Căderea Lembergului.

După grele suferințe, prin cari a trecut în curs de peste nouă luni, populațiunea Lembergului, capitala Galiției, a fost eliberată din jugul rusesc. Lembergul a fost curățit de Ruși și reocupat de trupele noastre și cele germane. Evenimentul acesta e mare și e mare bucuria legată de el, la noi, în monarhia austro-ungară, și în Germania. Pretutindenea s'au făcut manifestațiuni sgomotoase, s'au aranjat sărbări, din prilejul acestei mari învingeri, despre cari istoria va vorbi cu cuvinte frumoase de laudă, iar împăratul Germaniei, Wilhelm II, când i s'a comunicat știrea, astfel a dat expresimare bucuriei și însuflețirii sale, pentru aceasta învingere rară, că a numit pe Arhiducele Frideric, comandantul suprem al armatelor austro-ungare, mareșal prusian.

Amănuntele căderii Lembergului le vom da altădată; dar de importanță nici nu e felul cum au fost îgoniți Rușii din Lemberg, ci faptul, că ei au putut se fie atât de ușor și atât de iute luați la goană, cu toate că aveau aci întărituri puternice, cari le făceau posibilă rezistența în curs de mai multe săptămâni. Ei însă au fost scoși din toate pozițiile cu asalt în curs de câteva zile. Ce dovedește lucrul acesta? Că Rusia nu mai are armată cu care se poată purta nici o luptă de apărare, că Rusia nu are arme, nu are muniții, nu are ofițeri și nu are conducere, pentru că în urma dezastrelor urmate unul după altul, toți cei din fruntea armatei rusești și-au pierdut capul.

Am greși însă dacă numai inferiorității armatei rusești am atribui splendida învingere dela Lemberg, pentru că ea în prima linie este a se atribui vitejiei și statorniciei armatelor aliate, germane și austro-ungare, și apoi înțeleptei conduceri a maimarilor lor. Este a se atribui energiilor și forțelor morale din taberile noastre, și faptului, că dreptatea e pe partea noastră, iar pronia divină nu poate permite, ca să iasă biruitoare nedreptatea asupra dreptății.

O muncă uriașă au săvârșit armatele aliate, germane și austro-ungare, în ultimele șapte săptămâni, în cari au scos pe dușman din comitatele mărginașe ungare, din toate trecătorile Carpaților și apoi de pe întregul teritoriu al Galiției, pentru că după căderea Lembergului, restul din Galiția, ocupat de Ruși, va fi părăsit de ei în curând, de voe bună. În șapte săptămâni deci a fost luat îndărăt cu ușurință dela dușman aceea, ce el cucerise cu mare greutate în curs de nouă luni, și acum numai ruinele cele multe din acest colț al monarhiei și crucile și mai multe ale eroilor cari au căzut din ambele părți mai vestesc și vor vesti, că prin ținuturile acelea cândva au umblat — Rușii. Să nu fie însă nime ispitit a crede, că prin marea învingere a trupelor noastre dela Lemberg războiul e acum pe gâtate. Vor

trebui să se mai dea încă lupte grele și mari până va putea fi biruit de tot puternicul dușman dela nord; dar nu ne putem închipui, ca ele să fie date cu alt rezultat, decât cu cel de până acuma, pentru că la dușman poate se fie încă și acuma în superioritate puterea numerică, dar puterea morală e pe partea noastră, și biruința finală trebuie se fie a acesteia. Putem se privim deci cu toată încrederea la cele ce vor mai urma, pentru că armata noastră nu poate se meargă de acum înainte, decât tot numai din isbândă în isbândă, ca în cele șapte săptămâni trecute.

Răspuns

la „Reflexiunile” părintelui Dr. Ioan Stanciu, privitoare la „Propunerea părintelui econom C. Nazarie”.

De Ioan Popa, paroh.
(Urmare.)

S'ar crede această aducere înainte a unor cuvinte îndrumătoare, ca cele citate mai sus, o abatere, o rupere de fir din țesutul acestei lucrări. Ce au de-a face liniamentele generale ale programului de muncă, întărite cu pecetea cuvintelor arhiericești, cu răspunsul din chestie?

Așa s'ar pronunța poate sentința de judecată ușoară a unuia sau altuia. Și totuși, nu fără de rost m'am năzuit la o astfel de scurtă caracterizare, ci pentru aceea, ca să lămuresc o chemare, ca să pot fi cât mai bine înțeles, ca aceea ce afirm să fie și ilustrat și documentat prin cuvinte de îndrumare, recunoscute de toți.

Să ne facem acum fiecare bilanțul. Să ne dăm seamă și să încercăm a ne cunoaște atât pe noi înșine, cât și munca proprie. Cu atât mai vădit, căci după cum ne îndeamnă un cugetător *„cel mai însemnat rezultat al oricărei culturi intelectuale este cunoașterea de sine”*. Numai ea «poate să ne desvălească părțile rele și pe cele bune și ne poate îndruma la o acțiune ce trebuie să ducem asupra noastră înșine și-a activității ca să împedecăm pe unele și să dezvoltăm pe celelalte».... Căci «aceea ce face nenorocirea vieții este marea mulțime de necugetători. Nu cugetăm, nu ne cunoaștem, nu ne perfecționăm, și rămânem neisprăviți, pătimiși și răutacioși»...!

«Câte inteligențe distinse, talente viguroase, dorm necunoscute, nici de ele, nici de alții.... Câte simțiri suave, inimi de elită, *oșilesc fără nici o conștiință de ele înseși, nedoritoare de nimic, fără nici o direcție precisă.... fără nici un semn de viață....* Câte plante cu flori duble, dar fără nici un fruct»! (Cesar P. Oardă, «Raze de lumină» p. 41).

Urmează deci din cele amintite, ca noi preoții din «noua generațiune», dela cari se așteaptă mult, foarte mult, și cu tot dreptul, să ne întrebăm, cum ne îndeplinim apostolia? Lucrăm după un program? Ne-am achitat totdeauna cu toată cuviința și conștiințiozitatea de îndatoririle preoțești, față de slujba rituală ca atare, față de biserică și școală, față de neam și de multe cerințe sociale? Impărtășit-am cu tot prilejul pe credincioșii noștri de învățătura predicii și-a altor povești de seamă? Incercat-am prin sfaturi și alte mijloace să le ușurăm poverile și păsurile din viață? Să ne facem, cum ne îndeamnă poetul: «prototipul chemării preoțești a unui Popa Tanda, de a fi apostolii zilelor, a da totdeauna leac pentru ranele cari is-tovesc un trup ce suferă, a fi alături de păstorirea bisericească apostoli ai culturii»? «Făcutu-ne-am tuturor toate», după cum ne învață apostolul Pavel, ca să dobândim cu dragoste pe toți, să isprăvim în marginile puterilor cât mai multe din intențiunile bune și folositoare și astfel să mulțămim cu stăruințele noastre așteptările publicului mare, ale povățuirilor și mai marilor noștri...?

La aceste și alte multe întrebări nu mă simțesc nici chemat, dar nici în stare de-a da răspuns. Fericire și mângâiere însă aceleia, care va putea să stea cu fruntea ridicată și cu conștiința împăcată, atât înaintea tronului ceresc, cât și în fața poporului și a superiorilor bisericești, de-a fi săvârșit tot ce a putut.

După informațiunile ce mi le-am putut câștiga, și după cele ce știu fiecare c'am făcut și facem, să nu mi se iee în nume de rău sinceritatea, sau să nu mi se răstălmăcească cumva greșit îndrăzneala de a rosti câteva cuvinte adevărate. Dar atât după experiențele proprii, cât și după constatări făcute în mod public din partea conducerii noastre bisericești, îndrăznesc a mărturisi adevărul, că prestațiunile noastre, în proporție cu pregătirea și timpul liber ce ne stă la dispoziție, nu sunt nici pe departe mulțămitoare. Că vor fi excepțiuni, admit, cinstite și recunoștință loruși!

E adevărat, că deși nu e legată de ore oficioase precise, totuși își are și cariera preoțească cerințele și greutățile sale, grijile și responsabilitatea sa. Își are chiar o vreme anumită, cum e d. p. «postul Paștilor», când preotului, mai ales în săptămânile din urmă, i se cere destulă a-lergare, destulă osteneală pentru a mulțami pe toți și-a îndeplini toată ruga bisericii. Și pe lângă acestea își va mai avea fiecare și altele, căci nu e om pe lumea aceasta, fie cât de bogat, cât de cuminte, cât de bine si-

tuat, ca să nu-și aibă poverile vieții, unii într'un fel, alții într'altfel.

Toate aceste însă nu sunt în destulă putere ca să-l substragă dela anumite îndatoriri, să-l îndreptățească pe preot a se mulțami c'o activitate culturală de tot disparentă. Și iarăși, să nu mi se reflecteze, după cum de regulă se obișnuiește, «că oare pentru ce numai preoții să muncescă, de ce numai dela ei se cere ce se cere? Ceialalți cărturari fac oare mai mult?»

Că vor face ori nu, pentru noi nu poate să fie nici mângâiere, nici scuza. Carierele lor se deosebesc foarte mult de-ale noastre, atât ca formă, cât și ca intelect. Ca formă, pentru că cei mai mulți sunt legați zi de zi, atât înainte, cât și după prânz, de anumite ore de oficiu. Iar ca intelect, fiindcă însași cariera nu-i îndatorează. Medicul, avocatul, inginerul, silvicultorul, cutare director de bancă și oficianț, până chiar și profesorul, notarul și învățătorul, pot fi toți în slujbele lor recunoscuți de foarte buni și harnici și dacă se mărginesc numai strâns la oficiile lor. Se găsesc însă și între aceștia mulți, cari desfășură o activitate extraoficioasă mulțămitoare. — Preotul însă nu, fiindcă slujba lui ca atare culminează în a fi «luminător», «povățuitor» și «părinte».

*

A trecut un deceniu, decând porțile seminarului nostru se deschid numai celor cu examen de maturitate. În bună parte s'au premenit parohiile noastre cu astfel de slujitori. Totuși începuturi de-o muncă mai vie și mai intensivă în prea puține locuri se văd. Și, că s'a așteptat și se așteaptă o muncă mai trează și mai pronunțată, că publicul mare nu e mulțămit cu prestațiunile noastre, s'a putut vedea mai ales în anii din urmă din diferiți articlii de ziare, cari înzadar se încearcă a se răstălmăci din partea noastră în fel și chip, totuși aruncă oarecare umbră asupra preoției.

«De bună seamă, zice una din gazetele noastre, suntem înțeleși, că țintim la preoția și învățătorimea noastră dela sate, — la acea tagmă de cărturari, cari au chemarea de a fi luminătorii și povățuitorii fraților dela sate și îndrumătorii spre zile mai bune.

Ne preocupă soarta lor și felul cum își fac apostolia cu atât mai vădit, cu cât realitatea vieții ne lasă tot mai îngândurați asupra nădăjduitei bunătați a zilelor de mâine.

Și dacă în mâna lor, — a acestor apostoli ai satelor — este cheia unei situații mai favorabile, oare nu ar fi păcat strigător la cer, ca a-

ceștia să rămână, ca astăzi în cele mai multe cazuri doară, pradă desorientării și nepurtării de grije, astăzi când signatura timpului este tocmai organizarea forțelor și sistematizarea muncii în serviciul binelui obștesc.

Cultura și civilizația satelor noastre, în intelesul curat și nobil, se razimă pe acești stâlpi...

N'avem decât să alimentăm conștiința misiunii și datorinței de apostolie a preoției și dascălămei noastre.

N'avem decât să stăruim, ca conștiințele și forțele lor să se oțelească și să se pună în lucrare și să nu i lăsăm să ni-i înghită patriarhala singurătate a vieții dela sate, care mai ales în lipsa de mediu cultural al satelor ușor îi poate împinge pe povârnișul — rustificării, precum a și împins pe prea mulți»....

Da, — să nu-i înghită patriarhala singurătate a vieții dela sate. Iată una din pricinile cele mai mari și mai păgubitoare, despre care nu ne prea dăm seamă. Muncim în gimnaziu, seminar, cu toată silința pentru a ne câștiga un testimoniu, o diplomă. Pășim în viață, devenim aleși de preoți, — rupem deodată toate legăturile ce le-am avut cu lumea cărților, fiindcă acum noi suntem mai mari, nu mai avem nevoie să dăm răspunsul pentru obținerea unui calcul, nu ni se mai cere se dăm seamă de cutare lectură. Și cei mai mulți, purtați de astfel de gânduri sinamăgitoare, că «am învățat destul, până m'am văzut în această slujbă», — rămân numai în jurul strâns al oficiului și al molitvelnicului, fără să mai simtă lipsa unei continue hrane sufletești. Se mulțumesc numai cu o lectură ziaristică, care oricât ar fi de îngrijită, se deosebește mult de cea a cărților.

«Ziarul, — zice un înțelept al secol. XIX. — este o simplă convorbire folositoare, sau plăcută, cu o persoană cu care nu putem sta altfel de vorbă, convorbire tipărită pentru noi. Foarte folositoare adeseori, căci ne spune lucruri de cari avem nevoie, foarte plăcută alteori, cum ar fi convorbirea cu un prieten cu judecată. Strălucitele povestiri de călătorie, discuțiile ușoare și spirituale asupra feluritelor chestiuni, povestirile vii sau mișcătoare în formă de roman, istorisirile temeinice ale acelora, cari au luat parte la evenimentele istoriei contemporane, — toate aceste cărți ale zilei de azi, cari se înmulțesc cu cât învățătura se răspândește, sunt un bun propriu al vremurilor noastre; ar trebui să fim plini de recunoștință pentru ele, dar și să ne rușinăm, dacă nu le întrebuițăm bine. Și le întrebuițăm în chipul cel mai rău, dacă le lăsăm să ia locul adevă-

FOIȘOARĂ.

Dela „Academia Română”.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

(Urmare.)

D-l V. Pârvan a ocupat două ședințe cu comunicările d-sale: la 27 Iunie (10 Iulie), când ni-a vorbit despre: Cetatea Ulmetum, Descoperirile ultimei campanii de săpături din vara anului 1914, și la 23 Iulie (5 Februarie), când ni-a expus ultimele sale cercetări despre: Zidul cetății Tomi.

În ședințele publice și ordinare au mai fost făcute și alte comunicări științifice mai scurte. Așa la 19 Decembrie (1 Ianuarie), colegul nostru d-l Gr. Antipa a făcut o dare de seamă despre publicațiunea d-sale: *Wissenschaftliche und wirtschaftliche Probleme des Donaudeltas*, iar la 31 Decembrie (13 Ianuarie) a citit o comunicare despre învățatul naturalist August Weismann.

În ședința dela 20 Iunie (2 Iulie), d-l I. Bianu a vorbit despre un portret în ulei al Domnului Maritica Bibescu, — asupra căruia d-l Dr. C. Istrati a dat niște prețioase amănunte; apoi despre vechea pecete a o-rașului Curtea de Argeș și despre tezaurul

monetar descoperit de curând; în ziua de 13/26 Martie d-l Bianu ni-a mai citit o notă comunicată de d-l C. Moisi, ajutor-nismat al Academiei, asupra unei monete necunoscute până acum, bătută de Ștefan Tomșa în 1564; iar la 10/23 Aprilie, ni-a comunicat un zăpis dela 1630, privitor probabil la cronicarul Miron Costin.

D-l general Gr. Crăniceanu în ședința dela 28 Noemvrie (11 Decembrie), a făcut o dare de seamă comemorativă asupra căderii Plevnei.

La 17/30 Aprilie, d-l Dr. V. Babeș ni-a făcut o dare de seamă asupra vol. VII, din *Annales de l'Institut de pathologie et de bactériologie de Bucarest*, pe care l-a publicat în colaborare cu d-l Dr. T. Mironescu.

În ședința publică dela 13/26 Martie, d-l președinte Dr. C. I. Istrati, cu ocaziunea prezentării serierilor învățatului profesor Ettore Pais, ni-a vorbit despre numeroasele conferențe ținute în Italia de acest bun amic al țării noastre, pentru a ne face mai bine cunoștință.

Ședințele dela 13/26 Februarie și 27 Februarie (12 Martie) au fost ocupate de discuțiile asupra cererii prefecturii de Durostor, privitoare la denumirile ce trebuie date localităților din acel județ, și după propunerea d-lui președinte Dr. C. I. Istrati, s'a decis formarea unei comisii compuse din câte 2 membri de fiecare secțiune, pentru studierea chestiunii.

III. Publicațiunile Academiei.

Anul acesta au apărut sau se mai sfilă sub tipar publicațiunile următoare:

1. Din Analale Academiei:

a) Tomul XXXVI — Partea administrativă și Desbaterile anului 1913—1914 s'a terminat, tipărindu-se și partea II, cu lucrările sesiunii generale trecute.

b) Tomul XXXVI — Memoriile Secțiunii literare, s'a sfârșit de asemenea de imprimat și cuprinde:

D. Pușchilă, Molitvelnicul lui Dosofteiu. Studiu;
Dr. G. Pascu, Câteva sufixe românești din origine slavă;

I. Bianu, Insemnări autografe scrise într-o carte veche de Dosofteiu, Mitropolitul Moldovei (1663—1686);

c) Tomul XXXVI — Memoriile Secțiunii istorice, s'a încheiat, tipărindu-se în el următoarele comunicări:

N. Iorga, Armenii și Românii: O paralelă istorică;
Vasile Parvan, Șici nouă din Dacia Malvensis;

N. Iorga, Privelegiul lui Mohamed al II-lea pentru Pera (1-iunie 1453);

Vasile Parvan, Castrul dela Poiana și drumul roman prin Moldova de jos;

N. Iorga, Ostași dela Prut, un nou act dela Alexandru cel Bun. — Răzeși românești;

N. Iorga, Ceva despre Episcopul maramurășan Iosif Stoica. — Câteva fragmente de vechi Cazani românești;

N. Iorga, Istoria Evreilor în țările noastre;

N. Iorga, Vasile Lupu ca următor al împăraților de răsărit în tutelarea patriarhiei de Constantinopol și a bisericii ortodoxe;

N. Iorga, Clopotul dăruit de Carageorghe, întemeietorul Sărbiei, bisericii satului Topola (1811);

Vasile Parvan, Cetatea Ulmetum, II, 1 2 Descoperirile campaniei a doua și a treia de săpături din anii 1912 și 1913;

G. Murnu, Dela cetatea Tropaeum-Adam-Klissi; Basilica cisternă. Studiu arheologic;

N. Iorga, Două inscripții nouă găsite la mănăstirea Bistrița (Neamț);

N. Iorga, Muntele Athos în legătură cu țările noastre;

I. Ursu, Din influențele politice europene asupra istoriei noastre (Moise Vodă, 1529 Martie — 1530 August);

N. Iorga, Stergul lui Mihnea Vodă Radul în muzeul istoric din Belgrad;

N. Docan, Explorațiuni austriace pe Dunăre la sfârșitul veacului XVIII-lea;

N. Iorga, Contribuții documentare la istoria Olteniei în veacul XIX-lea;

ratelor cărți.... Gazeta poate fi foarte potrivită la vremea mesei de dimineață, dar fără indoeală, că nu are să fie singura noastră cetire pentru toată ziua... Continuă adăogând: «O carte prin firea ei nu este ceva vorbit, ci un lucru scris; și scris nu cu gândul unei simple comunicări, ci cu gândul să dăinuiește.... Autorul are de spus un lucru, pe care-l crede adevărat și folositor, sau frumos și spre ajutorul altora. Pe cât știe, nimeni n'a mai spus acest lucru; pe cât știe, nime altul nu e în stare să-l spună. Este ținut să-l spună limpede și melodios, dacă poate; limpede în orice caz. Simte, că în toată viața lui acesta este lucrul, sau grupul de lucruri, care i s'a arătat lui; aceasta e partea lui de cunoștință adevărată, ceea ce a văzut, ceea ce partea lui din lumina soarelui și soarele lui pe pământ i-au îngăduit să priceapă. Și dorește din toată inima să o aștearnă pentru vecie; să o sape în stâncă, dacă s'ar putea, spunând: «Iată partea cea mai bună din mine», (Iohn Ruskin, «Comori și Grădini». Bibl. pentru toți Nr. 867-868 p. 18 și 19.)

Ne mai fiind acum profesorul să ceară zi de zi seamă despre lecțiile propuse, se recomande cărțile corespunzătoare unei bune lecturi, partea cea mai mare, fie poate și din pricina unor firi slabe și domoale, fie din pricina diferitelor neajunsuri și greutăți ale vieții, de cari ușor se lasă coplesii, rămâne numai pe lângă îndeplinirea curată a slujbelor rituale și pe lângă cetirea a câtorva ziare. E adevărat, că o bună parte se mai îndeletnicește și cu economia. Aceasta însă trebuie purtată astfel, ca nici când să nu lase să degenereze datorită preoției, nicidecum să nu predominaze pe acestea. Că nu va putea se obține în schimb scuze și considerare.

(Va urma).

Războiul.

Lupta pentru Lemberg a fost foarte crâncenă, pentru că dușmanul și-a încordat toate puterile spre a rezista. Dar înzadar, căci ai noștri au luptat ca lei. După ce au luat cu asalt toate întăriturile, Marți la orele 4 după amiază au intrat între delirantele aclamări ale populației în oraș. A fost armata noastră a două, cu comandantul ei, generalul de cavalerie Böhm-Ermolli, în frunte. Dușmanul s'a retras. Peste noapte dușmanul s'a retras și din teritoriul dintre San și Vistula. E în retragere apoi și la Kielce. Pretutindenea e urmărit de trupele aliate.

La frontul italian situația nu e schimbată. Trupele noastre se află în pozițiile lor bune, din cari resping

toate atacurile dușmane. Italienii nu pot înainta și nu pot înregistra nici un succes.

Pe frontul dela apus luptele sunt neîntrerupte. Pe unele locuri au atacat Nemții cu bun rezultat, pe altele Francezii, ale căror atacuri au fost respinse. Câteva sute de Francezi au ajuns în captivitate la Nemți, cari au capturat și zece mitraliere franceze și mult material de război.

Pe celelalte fronturi nici o schimbare.

NOUTĂȚI.

Căderea Lembergului în Sibiu. În Sibiu știrea despre recucerirea bravuroasă a Lembergului a sosit Marți sara pe la orele 10, și astfel numai o mică parte a publicului sibian a putut afla încă atunci despre noua și marea înfrângere a Rușilor. Mercuri dimineața apoi, pe la orele 6, casele au început să fie împodobite cu steaguri de diferite culori, iar muzica militară a parcurs străzile principale ale orașului nostru, dând de veste publicului prin marșuri melodioase, că Lembergul a fost recucerit dela Ruși în mod extraordinar de bravuros. În piața mare muzica militară s'a oprit, a intonat imnul regal, și imnul german, apoi și-a continuat calea. Mercuri la amiază au sunat apoi clopotele, în curs de un sfert de ceas, la toate bisericile din Sibiu, în semn de mulțumire adusă Cerului pentru învingerea trupelor noastre asupra dușmanului. Mercuri sara muzica militară a parcurs de nou străzile principale ale orașului nostru, intonând marșuri frumoase. Un public imens însoțea muzica pe toate străzile. Unele case erau iluminate. Așa s'a serbat în Sibiu căderea Lembergului.

Pentru monumentul scriitorului Iosif. În sala Ateneului din București se va organiza, din inițiativa dlui Alexandru Agnese, o expoziție de pictură, desen și sculptură. Venitul acestei expoziții se va adăoga la suma adunată în scop de a înălța un monument lui Ștefan O. Iosif.

† Anchidim Șoldea, colonel u. r., comandantul Regimentului 301 de honvezi, care luptând cu eroism întâiu contra Sârbilor, în insula din fața Belgradului, apoi pe câmpiile Galtiei, în 14 Decembrie 1914 fiind grav rănit lângă Tuchov, a fost făcut prizonier și transportat la Tarnow. După 5 luni de prisoare, când oștirile noastre au reocupat Tarnow, a fost trimis în spitalul de honvezi din Budapesta, unde în urma unei operații, Sâmbătă în 19 Iunie la orele 3 dimineața și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului. În vârstă de 57 ani și în al 24-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale decedatului au fost transportate la Blaj, unde s'au așezat spre odihnă veșnică în cripta familiei Negruțiu, din cimitirul comun, Miercuri în 23 Iunie la orele 3 d. a. Rugați-vă pentru odihna sufletului celui ce s'a jertfit pentru tron și patrie!

Promotie. Domnul Nicodim Cristea, catedratul ort. rom. al Clujului, originar din Neagra, a fost promovat de doctor în drepturi, la universitatea din Cluj Sâmbătă în 19 Iunie n. c.

Diaconul Dr. Nic. M. Popescu, Nifon II, Patriarhul Constantinopolului;
N. Iorga, Renegați în trecutul țărilor noastre și al neamului românesc;
D. A. Sturdza, Sediința Academiei Române dela 1 Maiu 1914;
N. Iorga, Fundațiuni religioase ale Domnilor români în Orient;
N. Iorga, Fundațiunile Domnilor români în Epir;
N. Iorga, Un act românesc privitor la începutul culturii bulgare Dr. Veron;
N. Iorga, O hartă a Țării-Românești din c. 1780 și un geograf dobrogean;
N. Iorga, Nouă documente basarabene;
I. Radonić, Situațiunea internațională a Principatului Țării-Românești, în vremea lui Șerban Cantacuzino (1678—1688);
Ioan C. Filitti, Coreșpondența Domnilor și hoierilor români cu Metternich și cu Gentz între anii 1812—1828;
Teodor V. Ștefanelli, Stălpul lui M. I. Racoviță Vv, în Bucovina;
N. Iorga, Venetia în Marea Neagră. I: Dobrotici;

— II: Legături cu Turcii și cu creștinii din Balcani dela lupta dela Cosovo până la cea dela Nicopole (1389—96).

d) Tomul XXXVI — Memoriile Secțiunii științifice, s'a terminat de tipărit și conține:

Dr. G. Z. Petrescu, Observațiuni științifice străine din secolul al XVIII-lea, servind la istoria noastră culturală;

Dr. C. I. Istrati, Primele însemne de distincțiuni și decorațiuni române;

Dr. Eugen Botezat, Bourul și Zmbrul: St. Procopiu, Cercetări experimentale asupra telegrafiei fără fir;

Dr. Gr. Antipa, Ernst Haeckel. Cuvântare pentru sărbătoarea jubileului său de 80 ani;

Dr. Gr. Antipa, Câteva probleme științifice și economice privitoare la Delta Dunării;

Prof. Dr. V. Babeș, Studii asupra combaterii holerei;

Marcel Brândză, Contribuțiuni la studiul Zoocediciilor din România;

Ștefan Minovici și Emil Grozea, Cercetări asupra aerului orașului București;

Iuliu Prodan, Contribuțiune la Flora României;

Prof. Dr. V. Babeș, Cercetări nouă asupra Pelagrei.

e) Din Tomul XXXVII — Partea administrativă și Desbaterile anului 1914—15 e aproape să iasă de sub tipar și cuprinde ședințele ordinare și ale Secțiunilor până la sesiunea generală. (Va urma.)

Dela curtea regală din România. Familia regală română nu-și va lua, în vara aceasta, reședința la Sinaia, ci va rămânea la București. Dacă vor permite împrejurările, curtea va merge pe la sfârșitul lui Iulie la Constanța.

Inscrieri la universitatea din Cluj. Sesiunea primăriei anului școlar 1915—1916 se începe, — de cumva nu se vor lua alte dispoziții, — cu ziua de 1 Septembrie. Inscriserile durează până la 12 Septembrie; ear ulterior se mai pot face inscrieri până în 6 Octombrie. Femeile, care au trecut examenul de maturitate și doresc să asculte prelegeri universitare, au să-și adreseze cererile către ministrul de culte și să le înainteze până la 31 Iulie decanatului dela facultatea unde voiesc să se inscrie.

Pierderi uriașe. Conform știrilor din Rusia, armata rusească a pierdut până în 25 Mai aproape o sută de mii de călători. Socotind de 30 de ori atâția soldați de rând, rușii au suferit până la data de mai sus o pierdere de trei milioane de oameni. De atunci și până astăzi la numărul acesta se mai poate adăoga o jumătate de milion.

Strada Conrad în Viena. Societatea muncitorilor socialiști creștini, cum se anunță din Viena, a făcut propunerea, ca în cercul Pensung, unde s'a născut seful statului major, să se numească una din străzi: Strada Conrad de Hötterndorf.

Distincție. Împăratul Wilhelm al Germaniei a conferit ordinul Pour le mérite submarinului, care a torpilat și scufundat marea vapor englez *Lusitania*.

Rezerviști în concediu. Știri din Sofia vestesc, că o mare parte din rezerviștii armatei române au fost de nou concediați.

Turneu în Ardeal. Conte Apponyi, fiind invitat de Crucea Roșie, face un turneu prin orașele ardeleni, pentru a ține conferințe în folosul Crucii Roșii. Până acum a vorbit la Brașov și la Alba-Iulia.

Premii pentru prinderea desertorilor din taberele de prizonieri. În conformitate cu hotărârea luată de ministrul de interne ungar, se împartășesc de premii de 10—25 coroane toate acele persoane, care prind sau mijlocește prinderea desertorilor din taberele de prizonieri. Premiile se plătesc din partea comandelor militare, pe al căror teritoriu se găsește tabera prizonierilor, de unde s'a făcut evadarea.

Turburări și răzcoale. În cea mai mare fabrică rusească de muniții și corăbii, la Putilov, a izbucnit o răzcoală, care a trebuit să fie sufocată cu ajutor militar. Fabrica este acum păzită de un puternic cordon de soldați. — La turburările dela Moscova s'au jăfuit peste două sute de prăvălii germane și s'au incendiat 60 de clădiri în timp de două zile. Numeroșii locuitori, între cari și cetățeni ruși, au suferit pagube în valoare de 38 milioane de ruble.

Demisiunea unui ministru. Maclacov, ministru de interne rusec, și-a dat demisiunea în urma furturilor mari comise cu ocazia furnizărilor din partea funcționarilor ministeriali. În considerare că și la ministerul de căi ferate s'au aflat multe neregularități, se va retrage din post și ministrul *Ruhlov*, — și așa e posibil, că întreg cabinetul Gorenkin se duce.

Nemulțumiți. Ziare elvețiene scriu, că la Milano sosesc zilnic 10—12 trenuri cu soldați italieni răniți, cari sunt transportați în Italia de mijloc. În Milano domnește o mare nemulțumire. De mai multe ori s'au produs demonstrațiuni în contra scumpetei și a războiului. În redacțiile presei milaneeze se vorbește, că armata italiană a pierdut până acum în luptele dela frontieră 30—40 mii de ostași.

Holera dela Dobrițin. Primele cazuri de holera la prisoierii ruși aduși la Dobrițin s'au ivit în 9 Iunie n. În zilele următoare s'au sporit cazurile de îmbolnăvire la câteva sute. S'au luat îndată măsurile trebuincioase, s'au izolat și vaccinat prizonierii. Epidemia a scăzut. În câteva zile se speră să fie stânsă cu totul.

Cu glonțul în inimă, și totuși viu. E lucru de minune, dar s'a adevărit, că omul poate să trăiească cu un glonț în inimă. Un infanterist bavarez, rănit în piept de plumbul armei franceze, a fost adus la spital. Cu ajutorul razelor Röntgen s'a constatat, că glonțul s'a oprit în anticamera dreaptă a inimii fără a vătăma vasele mari ale sângelui. Rănitul e reconvalescent și se simte bine. Operațiune chirurgicală nu i se face.

Statonic până la biruință? Țarul a declarat, că va continua războiul, până ce îl va termina cu deplină izbândă.

Grecii despre italieni. Țarul atenean *Esperini* scrie: Vom sărbători ziua, în care trupele austro-ungare au să ocupe orașul Milano, căci Grecia întregă trebuie să înțeleagă un lucru: Nu există dușmani mai primejdioși pentru greci, decât sânt italienii.

Mai multă considerație! Un sublocotenent italian prizonier, care știe și ceva nemțește, s'a jăluit unui ofițer, că soldații noștri, duși în Tirol și bosniacii poartă luptele în mod foarte sălbatic și cu desăvârșire „în ksichtlos“...

Îndrăgștiți, eu am biruit lumea! predici pentru timp de războiu publicate în „Biblioteca bunului păstor“ a „Revistei Teologice“, fiind tipărite în număr restrâns, nu se dau decât celor ce și-au achitat abonamentul la „Revistă“ pe 1915, deci nu se vând și în urmăre nu le pot primi nici cei ce le cer cu rambursă.

Universitățile și războiul. A scăzut numărul studenților străini la universitățile germane; dar totuși s'au înscris și în anul școlar trecut destui tineri veniți în Germania din statele neutre. Chiar și studenții ruși, — însă de origine germană, polonă sau evrei, — au fost admiși la prelegerile facultăților. În semestrul de eamnă universitatea din Berlin a avut 46 studenți ruși. Francezii nici unul. Aceași universitate, în același semestru, a fost cercetată de 1438 studenți străini, (în anii de pace erau cam 5000). Majoritatea studenților străini la Berlin o formează tinerii din Austro-Ungaria, apoi din România, Elveția și Bulgaria. Mai sânt și din Grecia și Turcia.

Bioscopul Apollo. La cerere generală se va reprezenta Vineri 25 Iunie: *Excelsior*, balet în 6 părți. Prețurile locurilor ca de obicei.

Cărți și reviste.

Discursurile contelui Stefan Tisza (1893—1915), cu o prefață despre personalitatea contelui Tisza și despre concepția lui asupra problemei românești. Contribuțiuni istorice la cunoașterea chestiunii naționalităților în Ungaria. Adunate de un Român iubitor de adevăr. Tipografia „Poporul Român“ Budapesta, 133 pagini. Prețul nu e indicat.

Poșta redacției.

Dlul Gh. H. în L. Primit cu mulțumită. Vor fi publicate toate pe rând.

Note și impresii.

Domnișoară hornar. Ce n'aduce cu sine războiul! Într'un orașel din Tirol hornarul comunal, om de alt fel bine situat, a trebuit să plece cu vânătorii tirolieni la frontieră, unde se află toți tovarășii săi. Fieca se, dsoara S'haem, n'a stat pe gânduri, ci s'a hotărât să îmbrace costumul negru al tatălui său și să colinde dela casă la casă, măturând cu toată îngrijirea și răvna coșurile de funingine. Când trece pe stradă, poartă rochie d'asupra costumului de hornar. Dar rochia, firește, o lapădă de câte ori își exerciază „oficiul“ împreună cu negreala fumului. Harnică și resolută domnișoară!

Și asta i economie! Nevasta: „Astăzi mi se pare, că ai băut mai vârtos ca de obicei!“

Bărbații: „Firește, dragă; trebuia neapărat să mă folosesc de prilej, căci de mâine încolo se scumpește berea cu 5 bani: de aceea am consumat astăzi cu cinci pahare mai mult. Vezi, prin urmăre, că am economisit într-o seară 25 de bani!“

Verona nu este în — Italia. Geografia a fost, și mai este, partea vulnerabilă a publicului francez. *Petit Journal* din Paris scrie despre „succesele colozale“ obținute de armele italiene și spune, că artileria Italiei a pricinuit daune însemnate, bombardând nu numai Trientul, ci chiar și Verona. În marea încercătură a războiului se vede că nici presa franceză nu mai știe de Verona, deși este unul din orașele de frunte în grădina Europei.

Ce privește „succesele colozale“ italiene, ele pot fi reduse la aceleași dimensiuni, la care se găsește cunoștințele francezilor în ale — geografiei.

Nr. 226/1915.

(92) 1—3

Concurs.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale Nr. 4243/1915 Școl. pentru întregirea postului învățătoresc la școala noastră din comuna **Pricaz**, lângă Orăștie, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar fundamental de 1200 cor. plătit în rate egale anticipativ, anume: 790 cor. din venitele dela cassa alodială și 500 cor. ajutor dela cassa arhidiecezană din dotațiunea dela universitatea săsească.

2. Cărtir și grădină în natură.

Cel ales va fi dator a cerceta regulat sf. biserică Duminecile și sârbătorile cu elevii la sf. liturgie, va cânta răspunsuri liturgice și va îndeplini toate îndatoririle regulamentare.

Concurenții au a-și trimite la oficiul subsemnat recursele lor în termenul arătat și a se prezenta spre a fi cunoscuți poporului. Orăștie, la 14 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiter al gr.-ort. român în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 224/1915.

(89) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Vingard**, se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul prefapt, subsemnatului oficiu protopresbiter, și până inclusive 8 zile înainte de a legere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta. Sebeș, 3/16 Iunie 1915.

Oficiul protopresbiter al Sebeșului:
Sergiu Medean
protopresb.

Nr. 197/1915.

(86) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia **Craiva** (cl. III-a) se escrie nou concurs, cu termen de **30 zile**, dela această primă publicare.

Venitele, cu întregirea dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în termenul sus indicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescripțiilor regulamentare, — în o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba-Iulia, 6 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiter al român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

Nr. 141/1915.

(87) 3—3

Concurs.

Conform ordinului Venerabilului Consistor ddto 22 Aprilie 1915 Nr. 4104 Bis., se escrie concurs nou cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român” pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a, **Baia lui Craiu** cu crângurile **Curpeni** și **Păroasa** și filiile **Toplița**, **Cernișoara-Florese** și **Vălaru** din protopresbiteratul Hunedoara.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Competenții la acest post au a-și aștearnă cererile instruite, conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiter al Hunedoarei în termenul sus indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare spre a cânta, respective a celebra și a cuvânta.

Hunedoara, la 30 Aprilie v. 1915.

Oficiul protopresbiter al greco-ortodox Hunedoara.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter.

La Librăria arhidiecezană se află de vânzare:

Orfanii Neamului

Roman naționalist
de

N. Radulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

Szebenvármegye alispánjától.

5724/1915 alisp. sz.

(90) 1—1

Arlejtési hirdetmény.

Szebenvármegye székháza hivatalos helyiségeinek fűtéséhez 1915/1916 évre szükséges (280) Kettőszáznyolcvan köbméter nem usztatott kemény szárz tűzifa szállításának biztosítása céljából 1915 évi július hó 16-án d. e. 10 órakor írásbeli ajánlattal egybekötött versenytárgyalás fog tartatni.

Közelebbi adatok szebenvármegyei hiv. lapjának 25-ik számában közzétett hirdetményben foglaltatnak.

Nagyszeben, 1915 évi június hó 19-én.

Fabritius
alispán.

Szám: 5724/1915.

(91) 1—1

Arlejtési feltételek.

1. Minden ajánlkozó köteles egyszáz (100) koronát mint bántpénz készpénzben vagy biztosítékul elfogadható értékpapírokban a nagyszebeni m. kir. adóhivatalnál letenni és az arról szóló nyugtát ajánlatához csatolni, továbbá köteles az ajánlatában kijelenteni, hogy az alispán nem köteles valamely ajánlatot elfogadni.

A nyertes vállalkozó bántpénze — a vállalati összeg 10% -ára 8 napi alatt kiegészítve — a nagyszebeni m. kir. adóhivatalnál helyzetetik el és ezen szállításra Szebenvármegyeének biztosítá-szul szolgál csak akkor fog vállalkozónak visszaszolgáltatni, ha a szerződésbeli kötelezettségeinek eleget tett.

A tábbi ajánlkozóknak bántpénze az árlejtés után kifog utalványoztatni.

2. A vállalkozó kötelezi magát Szebenvármegye hivatalos helyiségeinek fűtésére 1915/16 évre szükségeltető kettőszáznyolcvan (280) köbméter usztatlan kemény szárz tűzifát 1915 évi szeptember hó 10 éig a vállalati összegért szállítani.

3. Vállalkozó tartozik a fát a vármegye székház udvarába méterölenként felrakni és a farakásra szükséges farudakat őállítani.

4. Beteg vagy eiporladott fa visszautasított és tartozik vállalkozó annak helyébe egészséges fát szállítani. A vármegye alispánja határoz a felett, vajjon a fa egészséges vagy beteg.

5. A szállítás teljesítése után a vállalati összeg a nagyszebeni m. kir. adóhivatalnak kifizettetik.

6. A vállalkozó köteles. ezen szállításra vonatkozó bélyeg alá eső ügyiratokat saját költségén bélyegezni.

7. Ezen vállalat teljesítésére kitzított határidőnek be nem tartása esetében a vállalati összeg egy százaléka mint kötpénz állapittatik meg, mely összeget a vállalkozó a kikötve volt befejezési határnap lejártától számítva, a felvállalt munkának teljes befejezéseig hetenkint tartozik a vármegye részére azon kikötés mellett fizetni, hogy ezen kötpénz fedezésére a letett biztosíték fog elsősorban lefoglaltatni.

8. Ha a vállalkozó a szállítást azon feltételek értelmében pontosan nem teljesitené, a vármegye alispánjának jogában áll, őt, vagy a szerződési kötelezettség pontos teljesítésére szorítani, vagy a szerződést egészen felbontottnak nyilvánítani, vállalkozót a munkából egészen elmozdítani és a szállítás további folytatását bárki által bármely árak mellett a vállalkozó kötelessége és ká ára teljesített és az ezáltal netán származó többkiadást a vállalkozó biztosítékából és összes vagyonából fedeztetni.

9. A netán keletkező peres kérdések eldöntésére, valamint a biztosítási és végrehajtási eljárásra nézve is, a szerződő felek az 1881 évi LX. t. c. 18 §-a 2. pontja értelmében alávetik magukat a sommás eljárásnak azon egyes bíró előtt, ki Szebenvármegye tisztii főügyési székhelyén van.

10. A vármegye alispánja fenntartja magának azon jogot, hogy amennyiben a kikötött 280 köbméternél több tűzita mennyiség szükségeltetnék, 1916. évi március hó végéig pótmegrendelést tehessen és vállalkozó kötelezi magát, a pótlót megrendeléstől számított ugyanazon feltételek mellett a megrendeléstől számított 2 hét alatt szállítani.

Nagyszeben, 1915 évi június hó 19-én.

Fabritius
alispán.

Aviz.

Avem onoare a aduce la cunoștință, că depozitul nostru de **mobile** și **atelierul de tapezier** se află tot în **strada Orezului Nr. 27.**

(88) 2—6

Cu toată stima:

Horger & Kepp.**Cărți nouă apărute**

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiiu.**Biblioteca Teatrală**

edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patroluguri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courtenne, Invingeri strălucite, piesă într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul mincinos, comedie în 2 acte, localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monoloage de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Pricu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, tragi-comedie într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de dnul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acuma:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Poririle insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 2—3. M. Demetrescu, Inceputurile Omenirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4—5—6. Ilie N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 7—8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51—52—53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Vitejia Românilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54—55—56. Bulgarii, Folosele Chemiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 57—58—59. Apărarea Națională, Rușii și Sgarcenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

Nr. 7—8—9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Sтамбулului, romane. Prețul 60 fil. + 10 fileri. porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Iaponeză, roman din viața japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

Nr. 131—132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I—II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Saltikow-Scedrin, Povești. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 143—144. Camille Cocuand, Suferințele Vulturășului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 146. I. Ciocărian, Fără noroc. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zilei. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 153. Emilia Tailler, Dragoste de scriitor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 154. Louis Iacoliot, Vânătorii de robi dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Prețul 30 fil. — 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

Nr. 17. Puilul Vulturului, după D. La-croix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Enric IV, istoria anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

Nr. 862. Maurice Maeterlinck, Sora Beatrice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 863—864. Vasile Conta, Incercări de Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 865—866. G. Alina, Arta de a vorbi în societate și diferite ocazii. Principii oratorice și modeluri de toasturi, mici cuvântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 867—868. Iohn Ruskin, Comori și Grădini, trei conferențe. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 869. Ioan Nenițescu, Pui de Lei, poezii Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotniță. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchiul Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, romane și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 874—875. Paul Bourget, Dureroasa Enigmă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 876—877. Dem. Mledenovici-Dalmed, Curs Teoretic și Practic de Scamatorie. Magie artificială. Prestidigitatie pentru amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 879—880. Alfred de Musset, Emelina Margot, romane. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 888—889. V. Conta, Teoria Fatalismului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 890. C. C. Sallustius, Despre Conjurația lui Catilina, trad. din latinește. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 891—892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada, poemă eroi-comică în 12 cânturi. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 893. I. Turghenev, Anciar sau Arborele Morței. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Castalei, poezii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 895. A. Cehov, Farmacista, romane și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Requisite de scris

se pot procura dela

Librăria arhidiecezană

editura și tiparul tipografiei arhidiecezane,